

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/89/EB

2006 m. sausio 18 d.

dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ⁽³⁾, padarytas labai svarbus žingsnis kuriant elektros energijos vidaus rinką. Kad vidaus rinka sėkmingai veiktų, būtina užtikrinti aukštą elektros energijos tiekimo saugumo lygį, o minėtoje direktyvoje numatyta galimybė valstybėms narėms nustatyti su viešųjų paslaugų teikimu susijusius energetikos įmonių išpareigojimus, *inter alia*, dėl tiekimo saugumo. Tie su viešųjų paslaugų teikimu susiję išpareigojimai turėtų būti apibrėžiami kuo tiksliau ir griežčiau ir neturėtų lemti, kad būtų sukurti didesni elektros energijos gamybos pajėgumai nei pajėgumai, kurių reikia siekiant užkirsti kelią elektros energijos tiekimo galutiniams vartotojams pertrūkiams.
- (2) Elektros energijos paklausa paprastai prognozuojama vidutinės trukmės laikotarpiui remiantis perdavimo sistemos operatorių parengtais planais arba kitų organizacijų, galinčių juos parengti valstybės narės prašymu, parengtais planais.
- (3) Siekiant užtikrinti bendros Europos elektros energijos rinkos konkurencingumą reikia vykdyti skaidrią nediskriminacinę elektros energijos tiekimo saugumo politiką,

suderinamą su tokios rinkos poreikiais. Šios politikos nebuvimas atskirose valstybėse narėse arba dideli atskirų valstybių narių elektros energijos tiekimo politikos skirtumai iškraipytų konkurenciją. Taigi siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir tinkamą vidaus rinkos veikimą tuo pat metu vengiant kurti kliūtis naujiems rinkos dalyviams, pavyzdžiui, elektros energiją valstybėje narėje gaminančioms arba tiekiančioms bendrovėms, kurios tik pradeda savo veiklą toje valstybėje narėje, ir vengiant iškraipyti elektros energijos vidaus rinką arba sudaryti žymių sunkumų rinkos dalyviams, įskaitant nedidelę rinkos dalį užimančias bendroves, pavyzdžiui, labai nedidelę tam tikros Bendrijos rinkos dalį užimančius gamintojus arba tiekėjus, būtina aiškiai apibrėžti kompetentingų institucijų ir pačių valstybių narių bei visų susijusių rinkos dalyvių vaidmenis ir atsakomybę.

- (4) Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1229/2003/EB ⁽⁴⁾ nustatytos Bendrijos transeuropinių energetikos tinklų politikos gairės. 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1228/2003 dėl prieigos prie tarpvalstybinio elektros energijos mainų tinklo sąlygų ⁽⁵⁾ nustatyti, *inter alia*, perkrovos valdymo bendri principai ir konkrečios taisyklės.
- (5) Kai tai yra techniškai būtina, kad būtų išlaikytas tinklo patikimumas ir saugumas, skatinant naudoti iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaunamą elektros energiją, būtina užtikrinti susijusių atsarginių pajėgumų prieinamumą.
- (6) Siekiant laikytis Bendrijos nustatytų aplinkosaugos išpareigojimų ir sumažinti priklausomybę nuo importuojamos elektros energijos, svarbu atsižvelgti į ilgalaikį elektros energijos paklausos augimo poveikį.
- (7) Nacionalinių perdavimo sistemų operatorių bendradarbiavimas tinklo saugumo klausimais, įskaitant perdavimo pajėgumų nustatymą, informacijos teikimą ir tinklo modeliavimą, yra ypač svarbus tinkamai veikiančios vidaus rinkos plėtrai ir galėtų būti toliau tobulinamas. Koordinavimo stoka tinklų saugumo srityje trukdo sukurti vienodas sąlygas konkurencijai.

⁽¹⁾ OL C 120, 2005 5 20, p. 119.⁽²⁾ 2005 m. liepos 5 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 176, 2003 7 15, p. 37. Direktyva su pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2004/85/EB (OL L 236, 2004 7 7, p. 10).⁽⁴⁾ OL L 176, 2003 7 15, p. 11.⁽⁵⁾ OL L 176, 2003 7 15, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1223/2004 (OL L 233, 2004 7 2, p. 3).

- (8) Pagrindinis atitinkamų techninių taisyklių ir rekomendacijų, pavyzdžiui, nurodomų Elektros energijos perdavimo koordinavimo sąjungos (UCTE) Darbo vadove, ir panašių NORDEL bei Baltijos šalių tinklo kodekso ir Jungtinei Karalystei bei Airijai sukurtų taisyklių ir rekomendacijų tikslas yra paremti techninį susijungusių tinklų veikimą ir tokiu būdu padėti užtikrinti būtiną nenutrūkstamą tinklo veikimą, sistemai nustojus veikti vienoje arba keliuose tinklo vietose, ir sumažinti kaštus, susijusius su elektros tiekimo nutrūkimu.
- (9) Turėtų būti reikalaujama, kad perdavimo ir paskirstymo sistemos operatoriai teiktų aukšto lygio paslaugas galutiniams vartotojams pagal energijos tiekimo sutrikimų dažnumo ir trukmės kriterijų.
- (10) Priemonės, kurios gali būti naudojamos užtikrinti atitinkamų gamybos rezervinės galios lygių išlaikymą, turėtų būti pagrįstos rinkos principais bei nediskriminuojančios ir galėtų apimti tokias priemones, kaip sutartinės garantijos ir tvarka, pajėgumų opcijos ar išsipareigojimai dėl pajėgumų. Šias priemones taip pat galėtų papildyti kitos nediskriminuojančios priemonės, pavyzdžiui, su pajėgumais susiję atsiskaitymai.
- (11) Siekdamas užtikrinti atitinkamos išankstinės informacijos buvimą, valstybės narės faktiniams bei potencialiems investuotojams į gamybos sritį ir elektros energijos vartotojams turėtų skelbti priemones, kurių imamasi pasiūlos ir paklausos pusiausvyrai išlaikyti.
- (12) Nepažeidžiant Sutarties 86, 87 ir 88 straipsnių svarbu, kad valstybės narės sukurtų aiškią, tinkamą ir stabilią sistemą, kuri padėtų užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir skatintų daugiau investuoti į gamybos pajėgumus bei taikyti paklausos valdymo metodus. Taip pat svarbu, kad būtų imtasi tinkamų priemonių užtikrinant reguliavimo sistemą siekiant skatinti investuoti į naujų rinkos dalyvių perdavimo tinklų sujungimą, ypač tarp valstybių narių.
- (13) 2002 m. kovo 15 ir 16 d. Europos Vadovų Taryba Barselonoje susitarė dėl valstybių narių tinklų sujungimo laipsnio. Mažas elektros energijos tinklų sujungimo laipsnis skaido rinką ir stabdo konkurencijos raidą. Pakankamas perdavimo tinklų sujungimo pajėgumas, tarpvalstybinis arba ne, yra labai svarbi, tačiau nepakankama sąlyga veiksmingai konkurencijai užtikrinti. Ginant galutinių vartotojų interesus, turi būti pagrįstai suderintas galimos naujų sujungimų naudos ir tokių projektų kaštų santykis.
- (14) Nors yra svarbu nustatyti didžiausius įmanomus perdavimo pajėgumus nepažeidžiant saugaus tinklo veikimo reikalavimų, taip pat svarbu šiuo požiūriu užtikrinti visišką pajėgumų apskaičiavimo ir perdavimo sistemoje procedūros skaidrumą. Tokiu būdu galima būtų geriau naudoti esamus pajėgumus, nesiunčiant jokių neteisingų trūkumo signalų į rinką, o tai paskatins sukurti visiškai konkurencingą vidaus rinką, kaip numatyta Direktyvoje 2003/54/EB.
- (15) Perdavimo ir paskirstymo sistemos operatoriams reikia tinkamos ir stabilios investicijų bei tinklų priežiūros ir atnaujinimo reguliavimo sistemos.
- (16) Pagal Direktyvos 2003/54/EB 4 straipsnį reikalaujama, kad valstybės narės stebėtų ir pateiktų ataskaitą apie elektros tiekimo saugumą. Šioje ataskaitoje turėtų būti paminėti trumpalaikiai, vidutinės trukmės ir ilgalaikiai veiksniai, susiję su elektros tiekimo saugumu, įskaitant perdavimo sistemos operatorių siekį investuoti į tinklus. Tikimasi, kad rengdamos šią ataskaitą, valstybės narės remsis informacija ir įvertinimais, kuriuos jau atliko perdavimo sistemos operatoriai individualiai ir bendrai, taip pat ir Europos lygmeniu.
- (17) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ši direktyva būtų veiksmingai įgyvendinama.
- (18) Kadangi siūlomo veiksmo tikslų – užtikrinti elektros tiekimą, pagrįstą sąžininga konkurencija ir visiškai veiksminga elektros vidaus rinka – valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šio veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šia direktyva neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje nustatomos priemonės, skirtos užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą, kad būtų garantuotas sklandus elektros vidaus rinkos veikimas, taip pat

- atitinkamas gamybos pajėgumų lygis;
- tinkama pasiūlos ir paklausos pusiausvyra

ir

- c) vidaus rinkos vystymuisi tinkamas valstybių narių tinklų sujungimo laipsnis.

2. Joje įtvirtinama sistema, pagal kurią valstybės narės sukuria skaidrią, stabilią ir nediskriminacinę elektros energijos tiekimo saugumo politiką, suderinamą su konkurencingos elektros vidaus rinkos poreikiais.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje vartojami Direktyvos 2003/54/EB 2 straipsnyje esantys sąvokų apibrėžimai. Papildomai vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- a) „reguliavimo institucija“ – tai valstybių narių reguliavimo institucija, paskirta pagal Direktyvos 2003/54/EB 23 straipsnį;
- b) „energijos tiekimo saugumas“ – tai elektros energijos sistemos gebėjimas aprūpinti galutinius vartotojus elektros energija, kaip numatyta šioje direktyvoje;
- c) „tinklo eksploatavimo saugumas“ – tai nenutrūkstamas energijos perdavimo ir tam tikrais atvejais paskirstymo tinklų veikimas numatomomis sąlygomis;
- d) „pasiūlos ir paklausos pusiausvyra“ – tai iš anksto numatomų vartotojų elektros energijos poreikių patenkinimas nesii-mant priemonių vartojimui sumažinti.

3 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina aukštą elektros energijos tiekimo saugumo lygį imdamosi būtinų priemonių, palengvinančių išlaikyti stabilų investicinį klimatą, ir apibrėždamos kompetentingų institucijų, įskaitant, jei tinkama, reguliavimo institucijų, ir visų susijusių rinkos dalyvių vaidmenis bei atsakomybę bei skelbdamos apie tai informaciją. Susiję rinkos dalyviai, *inter alia*, – tai perdavimo ir paskirstymo sistemų operatoriai, elektros energijos gamintojai, tiekėjai ir galutiniai vartotojai.

2. Įgyvendindamos 1 dalyje nurodytas priemonės, valstybės narės atsižvelgia į:

- a) elektros energijos tiekimo tęstinumo užtikrinimo svarbą;
- b) skaidrios ir stabilios reguliavimo sistemos svarbą;

- c) vidaus rinką ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo galimybes užtikrinant elektros tiekimo saugumą;

- d) būtinybę reguliariai prižiūrėti perdavimo ir paskirstymo tinklus ir, jei būtina, juos atnaujinti, siekiant užtikrinti tinklo eksploataciją;

- e) 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje ⁽¹⁾ ir 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje ⁽²⁾ nuostatų, susijusių su elektros energijos tiekimo saugumu, tinkamo įgyvendinimo užtikrinimo svarbą;

- f) poreikį užtikrinti pakankamą perdavimo ir gamybos rezervinę galią stabiliam veikimui

ir

- g) svarbą skatinti likvidžių didmeninių rinkų sukūrimą.

3. Įgyvendindamos 1 dalyje nurodytas priemonės, valstybės narės taip pat gali atsižvelgti į:

- a) elektros energijos gamybos skirtumus nacionaliniu arba atitinkamu regioniniu lygiu;
- b) svarbą mažinti ilgalaikį elektros energijos paklausos augimo poveikį;
- c) svarbą skatinti energijos efektyvumą ir naujų technologijų, visų pirma paklausos valdymo technologijų, atsinaujinančios energijos technologijų ir paskirstytos elektros gamybos technologijų priėmimą

ir

- d) administracinių kliūčių investicijoms į infrastruktūrą ir gamybos pajėgumus panaikinimo svarbą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams, įskaitant pradėjusius veikti rinkos dalyvius ir nedidelę rinkos dalį užimančias įmones. Prieš jas patvirtinant, valstybės narės taip pat atsižvelgia į šių priemonių įtaką elektros energijos kainai galutiniams vartotojams.

⁽¹⁾ OL L 283, 2001 10 27, p. 33. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 52, 2004 2 21, p. 50.

5. Užtikrinant tinkamą valstybių narių tinklų sujungimo lygį, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalies c punkte, ypatingas dėmesys skiriamas:

- a) kiekvienos valstybės narės konkrečiai geografinei padėčiai;
 - b) tinkamos pusiausvyros tarp naujų jungiamųjų linijų tiesimo sąnaudų ir naudos galutiniams vartotojams išlaikymui
- ir
- c) užtikrinimui, kad esamos jungiamosios linijos būtų naudojamos kuo efektyviau.

4 straipsnis

Tinklo eksploatacijos saugumas

- 1. a) Valstybės narės arba kompetentingos institucijos užtikrina, kad perdavimo sistemos operatoriai nustatytų būtiniausias tinklo eksploatacijos saugumo taisykles ir įsipareigojimus.

Prieš nustatydamos šias taisykles ir įsipareigojimus jos konsultuojasi su atitinkamais dalyviais šalyse, su kuriomis yra nutiestos jungiamosios linijos;

- b) nepaisydamos a punkto pirmosios pastraipos, valstybės narės gali reikalauti, kad perdavimo sistemos operatoriai šias taisykles ir įsipareigojimus pateiktų kompetentingai institucijai, kuri juos patvirtintų;
- c) valstybės narės užtikrina, kad perdavimo ir atitinkamais atvejais paskirstymo sistemų operatoriai laikytųsi būtiniausių tinklo eksploatacijos saugumo taisyklių ir įsipareigojimų;
- d) valstybės narės reikalauja, kad perdavimo sistemos operatoriai išlaikytų tinkamą tinklo eksploatacijos saugumo lygį.

Tuo tikslu perdavimo sistemos operatoriai išlaiko tinkamą veikiančio tinklo saugumo techninio perdavimo rezervinės galios lygį ir bendradarbiauja su susijusiais perdavimo sistemos operatoriais, su kuriais nutiestos jungiamosios linijos.

Iš anksto numatomų aplinkybių, kurių saugumas turi būti išlaikomas, lygis nustatomas tinklo eksploatacijos saugumo taisyklėse;

- e) valstybės narės visų pirma užtikrina, kad susijungę perdavimo ir atitinkamais atvejais paskirstymo sistemų operatoriai laiku ir efektyviai keistųsi informacija, susijusia su tinklų eksploatacija, laikydamiesi būtiniausių eksploatacijos reikalavimų. Tie patys reikalavimai atitinkamais atvejais galioja perdavimo ir paskirstymo sistemų operatoriams, kurie yra sujungti su sistemų operatoriais už Bendrijos ribų.

2. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos užtikrina, kad perdavimo ir atitinkamais atvejais paskirstymo sistemos operatoriai nustatytų ir laikytųsi tiekimo kokybės ir tinklo saugumo veiksmingumo tikslų. Šiuos tikslus patvirtina valstybės narės arba kompetentingos institucijos, kurios prižiūri jų vykdymą. Jie turi būti objektyvūs, skaidrūs, nediskriminacinio pobūdžio ir turi būti paskelbti.

3. Įmdamosi Direktyvos 2003/54/EB 24 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 1228/2003 6 straipsnyje nurodytų priemonių, valstybės narės vienodai vertina tarpvalstybines ir nacionalines sutartis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad tiekimo apribojimas avarinių situacijų metu būtų grindžiamas iš anksto nustatytais kriterijais, susijusiais su perdavimo sistemos operatorių vykdomu neatitiktimų valdymu. Apsaugos priemonių imamasi glaudžiai konsultuojantis su kitais susijusiais perdavimo sistemos operatoriais, laikantis susijusių dvišalių susitarimų, įskaitant susitarimus dėl keitimosi informacija.

5 straipsnis

Pasiūlos ir paklausos pusiausvyros išlaikymas

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, siekdamos išlaikyti elektros paklausos ir turimų gamybos pajėgumų pusiausvyrą.

Visų pirma valstybės narės:

- a) nepažeisdamos konkrečių mažų izoliuotų sistemų reikalavimų, skatina nustatyti didmeninės rinkos sistemą, kuri duotų reikiamus gamybos ir vartojimo kainų signalus;
- b) reikalauti, kad perdavimo sistemos operatoriai užtikrintų, kad siekiant išlaikyti pusiausvyrą būtų užtikrintas tinkamas gamybos rezervinės galios lygis, ir (arba) patvirtintų lygiavertės rinkos principais grindžiamas priemonės.

2. Nepažeisdamos Sutarties 87 ir 88 straipsnių, valstybės narės taip pat gali imtis papildomų priemonių, įskaitant šias priemones, bet jomis neapsiribojant:

- a) priimti nuostatas, sudarančias geresnes sąlygas naujiems gamybos pajėgumams atsirasti ir naujoms gamybos įmonėms patekti į rinką;

- b) pašalinti kliūtis pertraukiamo tiekimo sutarčių sudarymui;
- c) pašalinti kliūtis gamintojams ir klientams sudaryti įvairios trukmės sutartis;
- d) raginti pradėti taikyti tikralaikės paklausos valdymo technologijas, pvz., pažangias matavimo sistemas;
- e) remti energijos taupymo priemones;
- f) nustatyti konkurso tvarką ar bet kokią kitą tvarką, kuri yra lygiavertė skaidrumo ir nediskriminavimo atžvilgiu pagal Direktyvos 2003/54/EB 7 straipsnio 1 dalį.

3. Valstybės narės skelbia priemones, kurių reikia imtis pagal šį straipsnį, ir užtikrina, kad jos būtų kuo geriau išplatintos.

6 straipsnis

Investicijos į tinklą

1. Valstybės narės nustato reguliavimo sistemą, kuri:
 - a) perdavimo ir paskirstymo sistemos tinklų operatoriams teikia signalus dėl investavimo į jų tinklų plėtrą, siekiant patenkinti iš anksto numatomą rinkos paklausą,ir
 - b) sudaro palankias sąlygas prižiūrėti ir, jei būtina, atnaujinti jų tinklus.
2. Nepažeisdamos Reglamento (EB) Nr. 1228/2003, valstybės narės gali leisti prekybines investicijas į tinklų sujungimą.

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimai dėl investicijų į tinklų sujungimą būtų priimami glaudžiai bendradarbiaujant atitinkamiems perdavimo sistemų operatoriams.

7 straipsnis

Ataskaitos teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad Direktyvos 2003/54/EB 4 straipsnyje numatytoje ataskaitoje būtų aptariamas bendras elektros energijos sistemos atitikimas siekiant patenkinti esamą ir numatomą elektros energijos paklausą, įskaitant:
 - a) tinklo eksploatavimo saugumą;
 - b) numatomą pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą per ateinančius penkerius metus;
 - c) elektros energijos tiekimo saugumo perspektyvas 5–15 metų laikotarpiui nuo ataskaitos pateikimo datos

ir

- d) perdavimo sistemos operatorių ir jiems žinomus bet kurios kitos šalies investicinius ketinimus, susijusius su tarpvalstybinio tinklų sujungimo pajėgumais, per ateinančius penkerius ar daugiau kalendorinių metų.

2. Ataskaitą rengia valstybės narės arba kompetentingos institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su perdavimo sistemos operatoriais. Perdavimo sistemos operatoriai, jei tinkama, konsultuojasi su kaimyninės šalies perdavimo sistemos operatoriais.

3. 1 dalies d punkte minėtos ataskaitos skyriuje apie investicijų į tinklų sujungimą ketinimus atsižvelgiama į:

- a) perkrovos valdymo principus, išdėstytus Reglamente (EB) Nr. 1228/2003;

- b) esamas ir numatomas perdavimo linijas;

- c) numatomą elektros energijos gamybos, tiekimo, tarpvalstybinių mainų ir vartojimo struktūrą, atsižvelgiant į energijos paklausos valdymo priemones,

ir

- d) darnaus vystymosi tikslus regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmeniu, įskaitant Sprendimo Nr. 1229/2003/EB I priede numatytus projektus, sudarančius prioritetinių projektų pagrindo dalį.

Valstybės narės užtikrina, kad perdavimo sistemos operatoriai pateiktų informaciją apie savo arba apie jiems žinomus bet kurios kitos šalies investicinius ketinimus, susijusius su tarpvalstybinio tinklų sujungimo pajėgumais.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad perdavimo sistemos operatoriai teiktų informaciją apie investicijas, susijusias su šalies viduje tiesiamomis linijomis, kurios turi esminės įtakos tarpvalstybinių tinklų sujungimui.

4. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos užtikrina, kad šią užduotį atliekantys perdavimo sistemos operatoriai ir (arba) kompetentingos institucijos, jei tinkama, turėtų priemones, būtinas prieigai prie reikiamų duomenų palengvinti.

Užtikrinama, kad konfidenciali informacija nebūtų atskleista.

5. Remdamasi iš kompetentingų institucijų gauta informacija, nurodyta 1 dalies d punkte, Komisija praneša valstybėms narėms, kompetentingoms institucijoms ir Komisijos sprendimu 2003/796/EB ⁽¹⁾ įsteigta Europos elektros energijos ir dujų reguliavimo grupei apie planuojamas investicijas ir jų poveikį siekiant 1 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų.

Ši ataskaita gali būti derinama su Direktyvos 2003/54/EB 28 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta ataskaita ir yra skelbiama.

8 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2008 m. vasario 24 d. įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos praneša apie tai Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės iki 2007 m. gruodžio 1 d. praneša Komisijai apie šios direktyvos taikymo srityje priimtus nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

9 straipsnis

Ataskaitos teikimas

Komisija stebi ir įvertina, kaip taikoma ši direktyva, ir iki 2010 m. vasario 24 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie pasiektą pažangą.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2006 m. sausio 18 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. WINKLER

⁽¹⁾ OL L 296, 2003 11 14, p. 34.